

Lo Sonatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

AÑO XIII

Reus Diumenge 16 de Janer de 1898

Nº 3.451

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes	Ptas.
a provincies trimestre.	1.350 pts.
Extranjero y Ultramar.	7
Anuncios, a prensa convencional.	

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals llibreries d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Malloré, carrer Junquera, 6. Si es demana no's retornan los originals encara que no's publiquen.

ADVERTENCIA

Farmacia Serra La que paga més contribució de la província FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT

Arrabal Santa Anna, número 80, prop á la plassa de Catalunya

MALALTÍAS DELS ULLS

L'oculista de Tarragona D. J. MIRÓ accedint gustós á las peticions de sos numerosos clients, estableix en Reus una consulta tots los dilluns y divendres de 2 a 5 de la tarde. Consulta: Arrabal Santa Anna, número 1, pis primer, cantonada al carrer Monterols.

Los demás días en son gabinet de TARRAGONA, de 10 á 12 del matí y de 3 á 5 de la tarde.

ACADEMIA DE TALL

para Señoras y Señoretas

baix la advocació de Nostra Senyora del Carme

DIRECCIÓN PER LAS

se sus amb nouetats i diversitats que s'aprenen

SRTAS. ANDREU Germanas

y abriuia el dia 1.1.1898 en la calle Carrer de la Mar, 30-2.-Reus.

Las Directores d'aquesta Academia tenen lo gust de participar á las famílias que desde l'2 de Janer del corrent any, queda de nou obert lo cors de TALL, CONFECIO y MONTURA de tota classe de prendas de vestir, tant en roba blanca com de color, ab l'esmero y pulcritud que tenen acreditats.

Ensenyansa perfecta y rápida y al alcans de las inteligencies mes limitades, gracias á lo senzillés de n'este sistema.

Tos Desapareix rápidament usant lo XEROP SERRA

No conté opí ni morfina, per lo que pot administrarse als noys sens cap perill. Vegis lo prospecte.

Tos FARMACIA SERRA.

Oberta tota la nit.

Tos

CREMA LÀCTEA ROMEU

Reproductora de la llet

aprobada per la M. Htre. Academia Médich Farmacéutica de Barcelona.

Eficacament recomenada per aumentar la llet á las Mares de familia, en cuants casos s' hagi retirat per disgust, fluxet, etc. Ab son ús, tota mare pot crer á sos fills durant lo temps de la lactancia.

Dipòsit: Farmacia de A. SERRA, Arrabal de Sta. Anna, 80

REUS

SE TROBAN EN VENTA

I. Una casa situada en aquesta ciutat carrer Santa Anna número nou, composta de baixos ab tensa, entressuelo y tres pisos, per preu de 16.700 pts.

II. Altra casa lindant ab la anterior, situada en aquesta ciutat, en el mateix carrer de Santa Anna, cantonada á la de Martí Napolitá, (a) del Cenís, en

lo qual té l' número hú, de baixos, entressuelo y dos pisos, per preu de 18.400 pts.

3. Altra casa, situada en aquesta ciutat, carrer Martí Napolitá, (a) del Cenís, número tres, que s'compon de planta baixa en about existeix una calma-sarsa ó premsa d'oli, y dos pisos de moderna construcció, per preu de 14.600 pts.

Pera més detalls, D. Reimunda Carallé, esposa de D. Joseph Moniseny ó son Procurador D. Pau Borras.

Haig de confessar-vos que aqueixa nit de Sant Andreu ha sigut una de les poques que de veres hi gesat art català, sense notes discordants que vinguessin a desfer la continuitat i virginitat emotives que, espectant «Els primers freds», ocupaven la meva anima. Fins la meva conferència sobre «El Teatre Modern á Catalunya», al esser tan admirablement llegida per un amic tan bondadós com en Guanyabens, va agradar-me allavores. Considerant-lo am serenitat, el meu treball no té cap importància: perxò no t'vull fer vos-en estrafie.

Integralment, «Els primers freds» tenen més trascendència moral i valua estètica que l'*«Fructidora»*. Tal vegada aquet es ressent d' uns mica d' artifici; en canvi, «Els primers freds», d' una forma interna profunda i d' una exposició senzilla, continuament respiren espontaneitat i escalfor humana: exhalen una poesia més intensa i madura, revelen una idealitat més enlairada i commossa; comprenen un' espiritualisme ardent i viu; i, am més plenitud de pensament, presenten clarament idees socials i filosòfiques, i exhibeixen un simbolisme natural i suggestiu, que no és deliquescent ni enrevessat, sinó que forma part sintètica de la acció del drama i fa que 'ls personatges d'aquest visquin encarnant les idees que d' ell brotan.

En el primer acte, bon punt el teló s' eixeça, ens adonem dels mossos d' una masia, endiumenats, que's llesquen i es torren pà. Es la matinada d' un diumenge, abans de que ilustrei. Ets mossos de primer entraren de coses que, si en apariència sou accessories, a l'autor li han servit, empero, per descriure d' una manera fidelíssima l' medi que volta a la seva gent. De la llur conversa sen dedueix, al cap d' una estona, que junt amb ells habita a la casa una porquerola, noia encara, a qui l' amo, per haver ella tingut una criatura de la que s' ignora l' pare, va després a la vigília, donant-li orde de que, tantost el sol eixís, s' en anés a la masia. Cap d' aquests mossos, que son tres, sabem que són els que s' observen i observen.

espligar-se, davant de la reserva de la noia, qui pot ser el cansant de la *deshonra* seva. «Qui creieu que puga ser?—Qui volen que siga: un quançevol». Pero ells barriden una estona, i barrinant un d' ells arriba a suposar: Y... si fos el fill de l' amo?—Qui, en Lari? Fugiu, home; voleu que ella s' ho bagués callet». Y queden sobtats, *aplanats* per la *revelació* de l' escudit; i, acaben, amb un silenci, per trobar la cosa inaudita, inadmissible, tanta es la seva enormitat; pero la paraula, comprometora i dramatisadora, ja està llençada; ella es obra del presentiment que s' ha apoderat, a despit de la raó, dels tres, i, obsedant, de l' anima del públic.

Assistí a una benehidora Anunciació quan, hermosament per lo ignoscenta i desheretada, compareix, en aquell instant, la porquerola, l' anomenada Sió. Es deliciosa, es inefable, es humana ideal i eterna, aquesta xicota. Se us presenta jiosa, franca, am l' anima oberta, plena de lliure i angelica bondat, amb un ingenu tantmés prenyat de gran sentit psíquic: com demostrant una inconscient pero ferma segurància en l' esperit de si mateixa. Y enraona efussivament, xafardejant amb els mossos; i expressa que està molt contenta del seu fill, el tresor d' ella més gran a la terra; diu que sen anirà d' allí com li ha manat l' amo, aixís que surti 'l sol (sense ressentiment, sense rancunia deixen traslluir les paraules), i ben alegra que amb el seu fillet s'en anirà; i trevallarà no més que per ell sol (això ho diu amb una emoció tan espansiva i amb un sentiment tan idílic i enternit de la maternitat, que de debò roba 'l cor del que l' escolta). Pero de cap de les passades vol declarar qui és que l' ha perdut: no ho sab. Després indica que, quan sen vagi, anirà caminant, caminant, avall sempre... Mes «No vagis a Ciutat», diu, rápidament, un dels mossos, de qui no'm recorda 'l nom. Y li enraona, vagament però amb vehemència, de perills malvestats i perdició i d' una pila de coses esgarrioses, que an ell li desperten el sentiment d' una pietat profonda que, no podent contenir-se dintre del cor, explaia impetuositat per fora. «Em vols a mi? No vui que 't perdis, no vui que sigas desgraciada. Vulga'm —diu ell poc més ó menys. ¡Quin moviment més generós de redempció, per la franca impulsivitat! Pero els mossos, creyent endevinar, interposen la següent exclamació: Ah! ets... tú el...? —No, contesta l' altre innignat —que la Sió ho digui.— Ell no és pas, no.—Saccejada i commoguda a l' interior de l' ..., anavares la porquerola plora; «Perqué 'm tensies de dir totes aquestes coses? Au! no n' heu de fer res, de mi: cuidéus de la vostra feina».

Entra l' amo en aquell moment, i un cop s' adona dels seus mossos, els renya perque, en lloc d' aná á missa, están allí tafardejant. Dos d'ells agafen la porta, i l' altre, el que s' ha ofert á la Sió, romanceja per no abandonar an aquesta. Segons ens diuen l' anar á mis- sa no li sol venir de grat; en aquell mosso no obstant, ell sense sapiguer-ho, professa la religió del cor que,

Aplech de treballs regionalistas

DISCOURS

il·legít per D. Joan Permanyer y Ayats, president del Ateneu
Barcelonés, en la sessió inaugural dels travalls d' aquest
any.

Lo cap del Estat, sia monarquia ó república, que
en aquest punt, sempre accidental per referirse á la
forma, no ha de mostrar lo Regionalisme preferencias;
y si repúblicas hi ha que aplegan y donant cohesió á
regions autónomas, hi ha també monarquías que n'
agrupan, y tradicions monárquicas te lo sistema en
nostra terra que donan llum y fies l' element històrich
podém aportarhi; lo cap del Estat que ab tots los atri-
butis de la Soberanía ho es en lo tot y en cada una de
las parts, representa la unitat, y de competència del
poder central ha de esser tot quant á ell se refereix,
sens perjudici de la acció que lo correspon, en forsa
d' aquells mateixos atributs, en lo govern intern de
las regions.

Del poder central es també tot lo que afecti 'ls interesos comuns de las regions, ja en estat d' armonia, ja en les conflictes que entre elles pugui haverhi.

Y al poder central correspon tot lo que al exterior trascendeix, perqne en lo concert de las Nacions civilisadas, cada Estat en sas relacions ab los altres sols la unitat den y pot presentarhi.

Així sent privativas del Poder central tan en pau com en guerra las relaciens internacionals, á son exclusiu càrrec d'euhen quedar los consulats, legacions y embaixadas; intervenció directa ha de tenir ademés

iniciada en una ànima bondadosa, es manifesta amb un culte lliure à la pietat i estableix comunicació afectuosa am totes les criatures. La religió purament filosòfica del deber queda destruïda per la profonda religió del cor.

—A missa!... a missa? —diu ronsejant.
Pero devant de l' ordre terminant de l' amo, no li queda an ell altre recurs que seguir, cap a missa, el camí dels altres. La Sió i l' amo restan sòls. Aquet expressa an ella 'l sentiment que li causa 'l tenir de treure-la; pero una cosa tan honrada, l' escàndol que la seva ullterior estada promouria acceptant el prejudici del dir de la gent), la vergonya d' ell, el record dels avis, etc, no li permeten allotjar-los per mes temps, an el seu fill i an ella: i no potser, no, així que surti 'l sol, t'endús el farcell de roba, agafas 'l teu fill, l' abrigues bé—Oh, si que l' abrigaré—! acamparte-la per aquets mons de Deu. Mes avall diu: Hi fet lo que tenia de fer. (Perdoneume, Vidal, que m' entretinguï tan en *adjectivar* i considerar; potser ho fa que no estic prou reconcentrat i el que tinga pretensions de suggerir. No os reproduixo pas el dialec amb exactitud: unicament poso lo que a correcuita 'm sembla recordar, traduint, encara que sia vagament, l' impressió rebuda a l' estreno). La Sió sen va cap adins; l' amo queda sol, ruminant. Compareix, al cap d' una estona, la muller, i abiat, seguint un generós impuls del cor, comensa a intercedir per la Sió i pel seu fillet, am paraulas d' una xendresa conmoguda. L' home replica invocant la moral seva, aquella que es feta de prejudicis i que no combrega am cap anima que naturalment siga bona i lliore. L' home segueix inflexible, *incorruptible*; l' ha trobada xefardejant amb els mossos, ell a la Sió. Y refusa rodonament, després sen van.

Torna à entrar la Sió, portant la criatura al bras. Tot son festes, tot son caricies: tot es joia profonda del cor. Després se sent que criden, «Sió, Sió!» es en Lari, ve a implorar la que no'l deixi, que no sen vagi: ell l'estima am tota l'ànima, i també estima am desfici al seu fillet. Si elle no'l vol, ho xerrará tot an el pare. En fi, aquí 's desenrotilla la gran escena d'estimació, la de l'obra; la mes hermosa: aquí 's transparenta l'angelica bondat de la Sió, lo idilicament humà den Lari, i l'ignoscencia divina, però fatal, de tots dos. Es un quadro que no sé, que no puc reproduir, per lo inefable—Ella després li diu: vesten, vesten, que si t'atraua'l pare 't pegaria. Senten que algú ve: en Lari s'enva: l'espervarament infantil que d'ell en aquella hora s'apodera, l'empeny à fer-ho. Entren el pare i la mare; se sosté una acalorada discussió, en la que brugido-samente els sentiments combaten, i en la qual, a l'últim, la forsa d'un imperiós raonament brutal triomfa. Després d'haver minvat l'oratje, la Sió, pren comiat, mostrant-sel-hi sincerament àngelicalment agraïda, i així que ja va per anar-sen, entra en Lari d'una revolada, i diu, en el crític instant: Sió, Sió, dem el meu fill—Mentider, mentider, que no ho es de ten. Am tot

en certas obras y serveys públichs, si be que sols en
lo que aquellas relacions los afecti; á n' ell li corres-
pon la fixació dels aranzels, tractats de comers y ser-
vey de Aduanes, armes poderosas de combat de que 's
serveixen les Nacions en las empenyadas lluytas del
trevalí, ó millor dit en la gran lluya per la subsisten-
cia: baix son amparo y salvaguardia han de quedar
las obras de defensa de la Nació, aquestas cosas que
's romans anomenaren *santas* y que, segons sas teo-
rías jurídicas, avuy encara respectadas, quedan fora
del comers del homes; y directament subjecte deu es-
tarli l' exèrcit de mar y terra, sens perjudici dels drets
de las regions en lo que 's refereix á la forma y modo
de reclutarlo.

Pero en tot lo demés, la autonomía deu esser verdadera y las regíons han de ser árbitras y senyoras de sos actes.

L' ordre públich en totas sas manifestacions, las
obras públicas de tota classe, 'ls serveys retribuhits que
avuy presta l' Estat, la ensenyausa en sos diversos y
variats graus, los tributs directes e indirectes, tant los
que menester sian pera sos presupostos com los que's
necessitan pera contribohir á 'ls gastos del Estat, las
quintas; tot, ha de quedar al carrech del Poder regio-
nal, cualsevol que avuy sia la impressió, que per forsa
del hàbit, que constitueix també en nosaltres una se-
gona naturalesa, nos fassi la perspectiva del cambi.

Y de tot això, senyors, quinas serán las ventatjas? A tois nos son perfectament coneigudas. Lo mateix als que fa anys se 'ns considera apòstols del sistema que als que l'han impugnat fins are; perque aquests lo combatian, no perque 'l consideressin perjudicial, sinó perque per la forsa del hábit a que acabó de referir-se.

lo que té d' home en aquell moment, ell s' evidencia. Xerraire, li din ella. Foragitat i ple de furor, el pare abatemtisa 'l fill i el treu de la llor. Transportat per l' indignació, en Leri, plantant-li cara, diu: Vos n'enseu al vostre fill, doncs jo no vui llençar an el nen. Aném, Sió Aquest final d' aote es altament dràmàtic. En Leri i la Sió ja sen han anot: el fill, a mes de l' enamorament, are 'ls corlliga per sempre. Ja comencen a sentir els primers focbs, seriosos, de la seva vida: els hi esborronen la pell; els hi saccejen la seva sanc jove.

JOAN PEREZ JORBA.

(*Acabard.*)

CRÓNICA

OBSERVACIONES METEOROLÓGICAS del dia 15 de Janer de 1898

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

HORAS d'obser- vació	BARÓMETRE aneroide	GRAU d' hu- mitat	PLUJA en 24 horas	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSER. par- ticular
9 m.	780	100	45'	4.2	Nuvol	
3 t.	769	103				

HORAS d' obser- vació	TEMPERATURAS			Term. tipo	VENTS	NUVOLS	
	Maxima	Minim.	direccio			classe	can
9 m.	Sol. . .	13	5	8	NE.	CunNin	0'9
3 t.	Sombra	13		10	NE.		0'8

En lo número de nostre apreciat colega local *La Autonomia d'aus d'ahir*, hi llegirem un article de collaboració particular en lo cual se combaten las ideas regionalistas y autonómicas, quedantnos extranyats de que tal treball fos acullit per una publicació que ostentia l' hermos nom d' *autonomia*.

En un de nostres pròxims números combatirém ratió-
nadament dit article, ja que aquells dies ens ha
faltat espai per ferho, à causa de no interrompre los
treballs que venim publicant.

Ahiren lo Saló de Cent tingué lloc la anunciada
reunió pera tractar de cercar los medis ab que 's pot
auxiliar als soldats que retornan ferits ó malalts de las
guerras.

Oberta per lo President, lo M. I. Sr. Alcalde, y exposat lo motiu de la convocatoria, tots los presents simpatisaren ab la idea. y després de fer ús de la paraula alguns dels reunits pera consignar las sevas opinions s' acordà lo nombrar una Comissió composta del Sr. Alcalde, D. Eugeni Mata, D. Genaro Bartolí, don Juliá Nougués, D. Joseph Domenech y D. Jaume Constantí en las calitats que cada hú d' ells ostenta, pera que estudiessin lo portar la idea á la práctica.

Dels bons desitjs que animan als individuos que la formen la Comissió n' es d' esperar bons y promptes fregis.

y encara més per raó de la resistència que temíen havia d'oposarshi, lo creyan irrealsible.

navia d' oposarshi, lo creyan irrealsable.

En l' ordre polítich, cualsevol qua sia la influencia y desviacions que per de prompte pugan imprimirhi las prácticas y vícis inveterats que, com llegat funest hi deixará al morir l' actual sistema, portará la pau y sossego; porque las lluytas per lo poder á las que esgrimint las mes reprobables armes se sacrifican ayuy 'ls interessos més sagrats y respectables, perderán sa importancia. Es impossible extirpar d' arrel y soca las ambicions, porque la set de mando, l' afany de domini dels uns sobre 'ls altres y fias las excitacions de la vânitat, que no per ser puerils deixan de ser danyosas moltes vegadas, son vícis inherents á la naturalesa humana. Pero las grans ambicions, las ambicions sens límit ni mesura d' aquests homes que 's diuhen grans estadistas porque tenen una soberbia desenfrenada, tindrian menos camp per corre, y, moventse en una més petita escala, no sols deuràn sacrificar menos interesos y trepitjar menos drets pera saciar-se, sino que per falta d' estímul farán lloch als que, dotats de cualitats menys enlluernadoras pero més sólidas, aplicaran ab major coneixement de la cosa pública y per lo tant, ab millors fruïts sa actitat al servei del Estat.

Aquellos otros homes políticos que, com a fulla de mérits presentan sens rubor y fins ab orgull la vagancia y las aventuras, en lo fondo sempre execrables de sa vida de bohemis, deurán fer llech en la administració als homes de verdader mérit, aquilatat en una llarga vida d' assiduo trevall y adquirit en los estudis tècnics.

Y poch á poch, si de moment la confiansa que ins-

Los representants en aquesta ciutat de la Companyia francesa de segurs contra incendis *L'Union*, Srs. Bages Mergent Germans, han tingut la galanteria d' obsequiar-nos ab un dels Almanachs que aquella acreditada casa extraniera ha regalat a llurs associats.

Agradíam l' atenció.

Lo festiu escritor En Salvador Bonavía, amo de la llibreria «La Regional» de Barcelona, ha tingut la galanteria d' enviar-nos un exemplar del llibre «Foch y sum» del que n' es autor lo conegut poeta A. Ferrer y Ferrer (*Japet de l' orge*) a la que prescedeix un prólech de nostre apreciat company en la premsa En Menel Marinelló (*A. Llimoner*).

Lo preu del exemplar val 4 rals.

Enviém les gràcias al Sr. Bonavía y en un altre número prometém parlar ab més extensió del nou llibre.

En la nit d' avuy se posarà en escena en la societat «Juventud Reusense» la comèdia en dos actes titulada «A la lluna de Valencia» y la pessa «A pel y à repel», acabant la festa ab un ball.

Dícheu los telégramas de Madrid.

«Según noticias particulars de la Habana la causa del conflicto es debida al siguiente suceso del Reconcentrado:

Fuga de granjas. — Ha salido para España el capitán Sanchez, ejecutor de las órdenes de Mazatlán. El ha perdido su esposa en la Isla, pero ha dejado sin hijos a muchas madres cubanas.»

Los periodistas cubans s' han cregut que ab l' autonomia tenian llibertat de dirho tot. Certas coses s' aguardan per quan tingen la independencia, que no trigarán a tenir gracies als desacerts d' Espanya.

Lo Director del Colegi de Reus, nostre amich don Ramón Pons, en un atent B. L. M. nos participa haber trasladat lo mateix, al carrer Creu Vermella (a) Vent, 2, cantonada al Arrabal baix de Jesús.

En la societat «El Alba» tindrà lloch aquesta nit lo preciós quadro titulat «La Capilla de Lenauza» y la comèdia en un acte «Cura de Cristiá», finalisant ab un lluit ball.

De La Publicidad:

«Semblant situació feya esperar dies falaguers pera la autonomia y pera la pau. Pero 'ls últims conflictes d' ordre públich ocorrreguts á la Habana, venen á interrompre la satisfacció que tots los partidaris de la autonomia experimentavan.»

Al últim, tothom haurá sigut partidari de la autonomia, fins La Publicidad, l' estiracordetas del general Weyler.

No'n te prou la prensa de Catalunya de encomanar-se 'l castellà de la de Madrid, que fins se li encomana la barra. ¡Qanta bruticia!

A petició de varis aficionats, desde avuy, totes las tardes dels dies festius, tornarán á celebrarse balls en lo Saló del primer pis de «Casa Dimas», los cuales serán amenisats per la aplaudida banda-orquestra «Les Ganxits».

Diu un colega de Barcelona:

«Se'ns comunica que estan ja molt adelantats los ensaigs de la obra «Joaquina», que 'l popular picador de toros Memento ha escrit pera la companyia que en lo teatre de Novetats dirigeix ab gran acert lo distingit actor D. Miquel Cepillo.»

Alguns los estranyarà la precedent noticia, mes nosaltres los hi diré que res té d' estrany que 'ls toreros se dediquin á la literatura dramàtica quan avuy tenim auto's que portan á la escena las depravades costums toreras. Y si no, que ho dignin al Romea.

Aquesta nit en la societat «La Palma» tindrà lloch un gran concert de bandurria y guitarra per los notables concertistas Sra. Julia Oscar y sos germans los joves Cassimir y Llorens, aquest últim de 9 anys de edat; executant lo següent programa:

Primer.—«Córdoba» (pas doble), Dieguez.

Sagon.—«Dolores (wals), Waldteufel.

Tercer.—«Poeta y Aldeano» (sinfonia), Suppè.

Quart.—«Norma» (duo), Bellini.

Quint.—«Sobre las olas» (wals), Rossini.

Sisé.—«Anillo de hierro» (preludi del acte tercer), Marqués.

Seté.—«Traviata» (aria y final del acte primer), Verdi.

Vuité.—Jota de «La Dolores», Bretón.

Ans d'ahir nit á las nou, en lo Centro Excursionista de Catalunya se celebrá la sessió preparatoria de la excursió á Sant Feliu de Codinas, Sant Sadurní de

Gallifa, Castellar y Sabadell, que tindrà lloch avuy diumenge dia 18.

En dita sessió dou Jaume Massó y Torrents llegí alguns fragments del «Inventari dels bens mobles del rey don Martí d' Aragó».

Suposém que 'l senyor Massó sigué apleudit en la lectura del seu important treball.

Lo recaudat abir per concepte de Consums en la Administració d' aquesta ciutat, puja á la cantitat de pessetes 986·71.

SECCIO OFICIAL

EDICTE

publicant las llistas y convocant á la rectificació

Don Joseph Maria Borrás Sardà, Alcalde President del Ajuntament d' aquest terme municipal.

Faig sapiguer: Que en cumpliment de lo disposit en lo capítol IV de la vigent llei de Reemplassos, l' Ajuntament de ma presidència, s' ha ocupat en realiar l' allistament dels mossos corresponents al cridament del any actual, quals copias, segons lo previngut en l' art. 46 de la citada llei, quedan avuy exposadas al públich, en los llocs de costüm, per lo terme de deu dies. Y havent de procedirse a sa rectificació, l' últim diumenge del corrent mes, conforme al art. 47, se convoca als interessats, sos pares, tutors, amos y encarregats, pera que concorrin á las Casas Consistorials en dit dia que sera lo 30 y hora de les doze del matí en que se celebrarà sessió pública pera escoltar y fallar las reclamacions que produheixin; apercebents del que es indiferència ó apatia, podrá irrogarlos hi lo perjudici á que hi hagi lloch.

Y per útim, cumplimentant l' art. primer dels adicionals del Reglament de 23 Desembre de 1896, s' insertan á continuació los articles de la memorada llei, relativs al assumpte que s' dona á coneixer.

«Art. 46. Verificat l' allistament, se fiscaran lo dia 15 de Janer copias autorisadas per l' Alcalde y per lo Secretari del Ajuntament en los sitis públichs acostumats, cuydent ab l' esmero possible, de que permaneixin ficsades per l' espay de deu dies. En ditas copias s' expressaran los punts de residència dels minyons allistats.

«Art. 47. L' últim diumenge del mes de Janer, previ anuncí al públich pera la concurrencia dels interessats, se farà la rectificació del allistament, lo qual se llegirà en veu clara é intellegible, y se escoltarán las reclamacions que fassin lo Sindicat y 'ls interessats, ó per ells sos pares, tutors, parents en grau conegut, amos ó apoderats, així en quant á la exclusió com á la inclusió d' altres minyons y á la edat que s' hagi anotat á cada un.

Adémés del anuncí general se citarà personalment á tots los minyons compresos en l' allistament. La citació se farà per papeletes duplicades, de las coals s' entregará una al minyó, y à falta d' aquest, ó si no pogués ser hagut, á son pare, mare, tutor, parent mes apropi, amo ó altre persona de qui depengui, y l' altra s' unirà al expedient després que l' hagi firmat lo minyó ó cualsevol de las persones mencionades á quins, en defecte del mateix, s' hagués fet saber la citació.

En cas de que cap d' aquells sapigous firmar, ho farà un vehí de la casa ó d' alguna de las inmediatas, á son nom».

Reus 15 de Janer de 1893.—L' Alcalde, Joseph M. Borrás.

Registre civil

del dia 14 de Janer de 1893

Naixements

Sebastiana Ollé Ferrán, de Ramón y María.—Anna Balenà Salvadó, de Isidro y Antonia.—Isabel Constançí Colom, de Jaume y Francisca.

Matrimonis

Cap.

Detuncions

Joseph Ferré Salsench, 62 anys, Hospital Civil.—Llorens Cañellas Giralt, 33 anys, Estrella 2.

SECCIO RELIGIOSA

Sant d' avuy.—Sant Marcelo.

CULTS RELIGIOSOS

Parroquia de Sant Francesc

Avuy á las 8 del matí tindrà lloch la comunió general de las Filles de María Inmaculada y desseguida la Visita de la Verge.

Sant de demà.—Sant Antoni.

SECCIO COMERCIAL

BOLS DE REUS

Cotizacions realitzadas en lo dia d'ahir á Barcelona facilitades per lo corredor en questa ciutat D. Antoni Demestre.

Interior	84·25	Francesas	14·75
Exterior	80·25	Cubas vellas	91·65
Colonial		Cubas novas	77·45
Noris	21·65	Aduanas	97·95
Obligacions 3% anua	77·55	Obligac. 3 1/2% Francesas	87·95
		Filipines	95·50

Exterior	80·55	Noris	88·85
París	88·55	Londres	88·85

ANUNCIS PARTICULARS

ALS HERNIATS

(Trencats)

Constitueix una gran equivocació la que sufren la majoria de los herniats (TRENCATS) al creure que qualsevol braguer comprat al etzar los suficient pera retener y fins curar las hernias, essent aquest error causa de moltes complicacions funestas.

Per qui correspongui, no s' deuria permetre lo cinisme de certs mercaders d' ofiri que ab major descaro's titulan cortopeditas y especialistas en lo tractament de las hernias, sense cap títol que justifiqui sa competència y no obstant tenen lo «desahogo» d' anunciar en los periodichs la curació radical de dita malaltia, quin mecanisme desconeixen en absolut.

A LAS MARES

Avans de sacrificar á vos re-fills ab una vena, bruta, incòmoda y perillosa, consu'tu ab vostre metje, ab seguritat vos dirà que pera la curació de vostres petites, lo remey mes promote, segur net, fàcil, cómodo y econòmic, es lo bragueret de **cautxouc** ab rossot, testimoniando així lo número ja important de criatures curadas per tal medi, durant lo temps de mal permanència en questa ciutat.

Tirants Omoplàtics pera evitar lo carregament d' espalhas.

Faixas hipogàstricas pera corretjar la obesitat, dilatació y abultament del ventre.

JOSEPH PUJOL

cirurjia especialista en lo tractament de las hernias ab llargs anys de практика en la casa de D. Joseph Clauselles de Barcelona. Establiment «La Cruz Roja»

EN TARRAGONA: Visita tots los dimarts de 10 á 4 de la tarde, carrer Coude de Rius (avans Hospital) número 5, primer, 1.º

Vinyas Americanas

Marcial Ombrás (Propietari)

Avinguda del ferro-carril, Figueras, (Girona)

Barbats y estacas en venta, per milions.—Cinc milions d' estacas, y un milió de barbats.

Diversions públicas

TEATRO FORTUNY

Gran Companyia cómich-dramática

DEL REPUTAT PRIMER ACTOR Y DIRECTOR

DON MIQUEL PIGRAU

Funcions pera avuy.—Tarde: Lo droma en 4 actes «Mancha que limpia» y l' juguet cómich «Lo Niño de Mollas».—A dos cuarts de 4.

Nit: 3^a d'abno.—La preciosa obra dramática en 4 actes, «El báj y el principal» y la graciosa comèdia en un acte «Chifladuras».

Entrada á localitat 3 reis.—Id. al paradís 2.

A tres cuarts de nou.

TELEGRAMAS

Madrid 15.

Encarque despaiés de la Habana donavan per acabats los successos d' aquella capital, los disturbis no han acabat encara. Altre vegada se formaren grups en los llocs cèntrics, donant crits subversius.

Desde 'ls balcons del «Centro Asturiano» alguns socis arrengaren á la multitud ab lo propòsit d' iniciar contra les autoritats. Lo general Arolas pujà al Círcol, increpant els alborotadors. Les autoritats s' han proposat carregarse de rahó, portant la prudència al últim extrem. Grups numerosos se dirigiren á la Redacció de «El León Español». La intranquilitat aumenta. Los ènims estan molt excitats y 'ls revoltosos volen perturbar l' ordre ab l' objecte de desacreditar lo régime autonòmic. Prefereix-n que 's perdi Cuba á que manin los autonomistas. Segueix la instrucció de la suma.

Des de 'ls balcons del «Centro Asturiano» alguns socis arrengaren á la multitud ab lo propòsit d' iniciar contra les autoritats. Lo general Arolas pujà al Círcol, increpant els alborotadors. Les autoritats s' han proposat carregarse de rahó, portant la prudència al últim extrem. Grups numerosos se dirigiren á la Redacció de «El León Español». La intranquilitat aumenta. Los ènims estan molt excitats y 'ls revoltosos volen perturbar l' ordre ab l' objecte de desacreditar lo régime autonòmic. Prefereix-n que 's perdi Cuba á que manin los autonomistas. Segueix la instrucció de la suma.

«La Discusió» y «El Reconcentrado» han deixat de publicarse, per voluntat de las Empresas, mentre duri la excitació actual.

Imp. de C. Ferrande.—Plaça de la Constitució.

